

चत्वारि हृथा दानानि षोडश । तान्यहं संप्रवक्ष्यामि
यथावदनुपूर्वशः । अपुत्रस्य हृथाजन्म धर्मवाङ्मा नराः २
सदा । परपाकं सदाश्रितं परतापरताश्च ये । देव
पितृविहीनः यत् रंशरेभ्यः स्वदोषतः २ । दत्त्वानुकीर्त-
नाश्चैव वेदाग्निव्रतत्यागिनेः । अन्यायोपार्जितं दानं ५
व्यर्थं ब्रह्महृण्ये तथा । गुरुवेऽन्तवक्त्रे ७ यत् स्तेनाय-
पतिताय ६ च । कृतघ्नाय १० च यदुदत्तं सर्वदा ब्रह्मवि-
हिमे ११ याचकाय १२ च सर्वस्य हृषल्याः पतये १३ तथा ।
परिचारकाय १४ भृत्याय १५ सर्वत्र पिशुनाय १६ च ।
इत्येतानि तु राजेन्द्र ! हृथा दानानि षोडश ।

दानव पु० दनोरपत्यम् अण् । कश्यपपत्न्याः दत्तकन्याभेदस्य
दनोरपत्ये । १ दानवाश्च भा० आ० ६५ अ० उक्ता यथा “चत्वा-
रिंशद्दणोः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारत ! । तेषां प्रथमतो
राजा विप्रचित्तिर्महायथाः । शंखरो नमुचिश्चैव पुलोमा
चेति विद्युतः । असिलोमा च केशी च दुर्जयश्चैव दानवः ।
अयःशिरा अश्वशिरा अश्वशङ्खश्च वीर्यवान् । तथा
गगनमूढा च वेगवान् केतुमांश सः । स्वर्भातुरक्षोऽश्व-
पतिर्हृषपर्वजकस्तथा । अश्वपीवश्च सृक्षश्च तडण्डश्च
महाबलः । एकपादेकवक्त्रश्च विरूपाक्षमहोदरौ ।
निचन्द्रश्च निशुम्भश्च कुपटः कपटस्तथा । शरभः शल-
भश्चैव सूर्यचन्द्रमसौ तथा । एते ख्याता दनोर्वशे दा-
नवाः परिकीर्तिताः ” “दानवांश्च विबुधा विजिग्यते”
माघः । दानवस्येदम् अण् । २ दानवसम्बन्धिनि लि०
स्त्रियां ङेप् । “मायाशास्त्रे ददौ सर्वाः दानवीः काम-
मोहिता” हरिवं० १६३ अ० ।

दानवगुरु पु० इत० । युक्ताचार्ये

दानवज्ज पु० देवे गान्धर्वे च वैश्यजातिके अश्वभेदे । “देव-
गन्धर्ववाङ्मास्ते दिव्यवर्णा मनोजवाः । क्षीणाक्षीणा
भवन्येते न हीयन्ते च रंहसः । पुरा कृतं महेन्द्रस्य
वज्रं हत्तनियर्हणम् । दशधा शतभा चैव तच्छीर्णं हत्व-
मूर्धनि । ततो भागीकृतो देवैर्वज्रभाग उपास्यते ।
लोके यशोधनं किञ्चित् सा वै वज्रतनुः सृजता । वज्र-
पाणिर्ब्रह्मणः स्यात् क्षत्रं वज्ररथं सृजतम् । वैश्या वै
दानवज्जाश्च कर्मवज्रा यवीयसः । क्षत्रं वज्रस्य भागेन
अवध्या वाजिनः सृजताः । रथाङ्गं यडगं सृजते शूरा-
याश्चैव ये मताः । कामवर्णाः कामजवाः कामतः ससु-
पस्थिताः । इति गन्धर्वजा कामं पूरयिष्यन्ति ते हृथाः”
भा० आ० १७ अ० ।

दानवारि पु० इत० । देवे रविष्णौ च । दानं गजमटरूपं
वारि । गजमटजले न० । “मुनाचरीभवदिभाननदान
वारिवासेन यस्य जनिताऽसुरभी रणश्रीः” नैष० “कटस्थल
प्रोषितदानवारिभिः” माघः ।

दानवीर पु० शीररसभेदे तदाश्वये २ नायकभेदे च । “स च
दानधर्मयुद्धे दैवया च समन्वितश्चतुर्धा स्यात्” । स च वीरः
दानवीरो धर्मवीरो दयावीरो युद्धवीरश्चेति चतुर्विधः
तत्र दानवीरो यथा परशुरामः । “त्यागः सप्तसंज्ञ-
सङ्गतमहीनिर्वाजदानावधिरिति” अत्र परशुरामस्य
त्यागे उक्ताहः स्यादपी भावः । सम्प्रदानब्राह्मणैरा-
लाभनविभावेः सत्वाध्यवसायादिभिश्चोद्दीपनविभावे
विभावितः सर्वस्वत्यागादिभिरनुभावितो हर्षहृत्यादिभिः
सञ्चारिभिः पुष्टिं नीतो दानवीरतां भजते” सा० द० ।

दानवेद्य पु० दन्वाः अपत्यं दनु-क्षत्र्यां मनुष्यजातित्वात् ऊङ् ।
ततः “स्त्रीस्यो ढक्” पा० ढक् । दनुनाम्ना दत्तकन्याया
अपत्ये “दैतेया दानवेयाश्च किमिच्छन्ति पराक्रमात्”
हरिवं० २२ अ० “विष्णुना निहतेष्वेव दानवेद्येषु ते हताः”
भा० क० ७२ अ० ।

दानशील लि० दानं शीलं सततमनुष्ठानं यस्य । वज्रदातरि
“यत् फलं दानशीलस्य क्षमाशीलस्य यत् फलम्” भा०
भी० १२० अ० ।

दानशौण्ड लि० दाने शौण्डः दक्षः । वज्रप्रदे अमरः
“निर्गुणोऽपि विमुखो न भूपतेर्दानशौण्डमनसः पुरो-
ऽभवत्” माघः ।

दानसागर पु० गौडदेशप्रसिद्धे भूस्यासनानादीनां षोड-
शानां पदार्थानां प्रत्येकं षोडशसंख्यान्विते देयद्रव्यभेदे ।
“यः कश्चित् कुरुते देवि ! यद्दृष्टे दानसागरम् । हृषोत्-
सर्गं महादानं यत् किञ्चित् पृथिवीतले” कामधेनुत०
२५ पटले । दानानां सागर इव प्रतिपादकतया आधार
इव । २ तुलापुरुषादिमहादानानां विधानज्ञापके सृ-
तिनिबन्धभेदे ।

दानयोग्य लि० इत० । दानशब्दोक्ते दानस्य पात्रे ।

दानीय लि० दीयतेऽस्मै दा-त्रा-सम्प्रदाने अनीयर् । १ सम्प्र-
दाने । “दानीयः प्रमयो लयः” सुप्र० । दानमर्हति यत् ।
२ दानयोग्ये दानपात्रे च ।

दानु लि० दा-दाने दो-खण्डने वा कर्त्तरि तु । १ दातरि
२ विक्रान्ते सेदि० । श्वायी ४ तुल्ये च संक्षिप्तशब्दो लण० ।
५ दानने च । “दानुं शयानं च जगत्स रन्द्रः” क०